

LATVAS

No. 21. Metai VII

Gegužes-May 21, 1927

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

V. SEKMADIENIS PO VELYKŲ.

L e k c i j a .

E v a n g e l i j a .

AP. DARB. 1, 1-11.

JO. 16, 23-30.

PIRMOJE knygoje, o Teofiliau, aš kalbėjau apie visa, ką Jėzus darė ir mokino nuo pat pradžios iki tai dienai, kurioje, davęs per šventąją Dvasią savo išrinktiesiems apaštalams įsakymų, jis buvo paimtas į dangų. Jiems taip pat po savo kančios jis pasirodė gyvas tu-liariopais budais, nes per keturias dešimtis dienų davėsi jiems matyti ir kalbėjo apie Dievo karalystę.

Valgydamas su jais, jis jiems liepė neišeiti iš Jeruzalės ir laukti Tėvo pažadėjimo. Apie jį (sakė jis) jus girdėjote iš mano burnos; nes Jonas krikštijo tik vandenimi, jus gi, nedaugeliui dienų pralinkus, busite pakrikštyti šventąja Dvasia. Taigi, jie buvo susiėję ir klausė jį sakydami: Viešpatie, ar šiuo laiku tu sugrąžinsi karalystę Izraeliui? Jis jiems atsakė: Ne jūsų dalykas žinoti laikus ar valandas, kurias Dievas nustatė savo valdžia; bet, kaip tik šventoji Dvasia ant jūsų ateis, jus gausite galios ir busite man liudytojai Jeruzalėje, visoje Judėjoje, Samarijoje ir iki žemės pakraščių. Tai pasakęs, jiems bėregint, jis buvo pakeltas. Debesys paėmė jį iš po jų akių. Kuomet jie, akių nenuleisdami, žiūrėjo į dangų, jam įeinant, štai du vyrų baltais rūbais atsistojo prie jų. Juodu tarė: Vyrų Galiliejiečiai, ko jus stovite, žiūrėdami į dangų? Tas Jėzus, kurs paimtas nuo jūsų

ANUO metu tarė Jėzus savo mokytiniam: Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau jums: ko tik prašysite Tėvą mano vardu, jis jums duos. Iki šiolei jūs nieko neprašėte mano vardu. Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas.

Tai aš jums kalbėjau prilyginimais. Ateina valanda, kuomet jau nebe prilyginimais jums kalbėsiu, bet aiškiai sakysiu jums apie Tėvą. Tą dieną jūs prašysite mano vardu; aš nesakau jums, kad aš prašysiu už jus Tėvą, nes pats Tėvas myli jus, delto kad jus mane mylėjote ir tikėjote, jog aš nuo Tėvo išėjau. Aš išėjau nuo Tėvo ir atėjau į pasaulį; vėl palieku pasaulį ir einu pas Tėvą. Jo mokytiniai jam tarė: Štai dabar aiškiai kalbi ir nebesakai jokio prilyginimo. Mes žinome, kad tu visa žinai ir tau nereikia, kad kas tave klausytų; todėl mes tikime, kad tu esi nuo Dievo išėjęs.

į dangų, taip pat ateis, kaip matėte jį einantį į dangų.

DANGUN ŽENGIMO ŠVENTĖ.

L e k c i j a .

JOKUB. 1, 22-27.

E v a n g e l i j a .

MK. 16, 14-20.

MYLIMIAUSIEJI: Bukite gi žodžio vykintojai ir ne tik klausytojai, klaidinantys patys save. Nes jei kas yra žodžio klausytojas ir ne vykintojas, tas panašus į žmogų, kurs žiuri į savo prigimtą veidą veidrodyje: jis pažiūrėjo į save ir nuėjo, ir tuojau užmiršo, kokisai buvo. Kas gi atsidėjęs išžiuri į tobulą laisvės įstatymą ir jo laikosi, kas pasidarė ne klausytojas užuomarša, bet darbo vykintojas, tas bus laimingas savo darbu. O jei kas tariasi esąs maldingas ir nesuvaldo savo liežuvio, bet suvedžioja savo širdį, to maldingumas tuščias. Tikras ir nesuteptas maldingumas Dievo ir Tėvo akyvaizdoje yra teks: lankyti našlaičius ir našles jų sielvarte ir sergėti save nesuteptą šiuo pasauliu.

Bažnyčia Lietuvoje.

Savystovis gyvenimas neša gerovę. Kiekviena savystovė tauta gyvena turtingiau negu pavergtoji. Gražiausį skirtumo pavyzdį mes matome tarp Suvienytų Amerikos Valstybių ir Kanados. Šis kraštas ne mažiau turtingesnis už Suvienytasias Valstybes, bet pamotės ranka tvarkomas ir globojamas turi gana daug skurdo. Kaip ekonominiame, taip ir dvasiniame žmogaus gyvenime nepriklausomybė išvysto visas tas jėgas, kuriomis žmogus kultūrėja ir tobulėja.

Nemaraus mūsų didvyrio Arkivys-

ANUO metu Jėzus pasirodė vienuolikai, kuomet jie sėdėjo už stalo; jis barė jų netikėjimą ir širdies kietumą, kad jie netikėjo tiems, kurie buvo matę jį atsikėlusį. Tuomet jis jiems tarė: Eidami į visą pasaulį, skelbkite evangeliją visam sutvėrimui. Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas. Tuos, kurie tikės, lydės tokie stebuklai: Mano vardu jie išvarinės velnius, kalbės naujomis kalbomis, ims žalčius ir jei ką mirtingą gerų, tai jiems nekenks; jie dės rankas ant ligonių ir tie pasveiks.

Viešpats Jėzus, po to kaip jiems kalbėjo, buvo paimtas į dangų ir sėdi Dievo dešinėje. Jie gi išėję skelbė visur, Viešpačiui draug veikiant ir patvirtinant jų žodžius lydinčiais juos stebuklais.

kupo Matulevičiaus pasišventimu Lietuvos tikybinis stovis liko tinkamai sutvarkytas. Mes dabar irgi sparčiai pradėsime žengti pirmyn. Jau patsai sutvarkymas davė daug naujų galimybių, su lig kuriomis galima spręsti apie ateitį. Nepraeis nei kelių dešimčių metų kaip Lietuvos katalikų gyvenimą, palyginus su dabartine padėtimi, nebus galima pažinti. Jau šandie Lietuvoje gyvuoja penkios vyskupijos, butent: Kauno (arkivyskupija), Vilkaviškio, Kaišėdorių, Panevėžio ir Telšių kartu su Klaipėdos prelatura.

Lietuvos santykiai su šv. Tėvu, kurie pirmiau buvo gana žymiai paire, buvo pataisyti. Tai nuopelnas Arkivyskupo Matulevičiaus, kuris įkurė Lietuvoje atskirą bažnytinę provinciją, tiesioginiai priklausančiai šv. Tėvui. Mirus Arkivyskupui Matulevičiui, Apaštaliniam šv. Tėvo Vizitatoriui, jo vietą užėmė naujas šv. Tėvo nepaprastas pasiuntinys ir atstovas Lietuvai internuncijus Arkivyskupas Laurencijus Schioppa. Be šito arkivyskupo Lietuvoje yra dar du: — Arkivyskupas Juozas Skvireckas, Lietuvos metropolitas, ir Arkivyskupas Pranciškus Karevičius, vienuolis Marijonas. Yra dar penki vyskupai.

Kauno arkivyskupija yra didžiausia. Ją valdo Arkivyskupas Juozas Skvireckas. Šitoje arkivyskupijoje yra 431,620 tikinčiųjų. Visa arkivyskupija padalinta į 10 dekanatų, butent: 1) Kauno (dekanas kan. S. Bačkis, Vilkijos klebonas), 2) Joniškio (dek. kun. K. Jazdauskis, n. Žagarės klebonas), 3) Kedainių (dek. kun. K. Pronckietis, vietinis klebonas), 4) Krakių (dek. kun. V. Bittis, Baisiogalos klebonas), 5) Raseinių (dek. kun. V. Pacevičius, vietinis klebonas), 6) Šiaulių (dek. kan. S. Sarapas, Radviliškio klebonas), 7) Šiluvos (dek. kan. A. Jančauskis, Tytuvėnų klebonas), 8) Ukmergės (dek. kun. L. Špakevičius, Kavarskio klebonas), 9) Veliuonos (dek. kun. P. Janulaitis, Betygalos klebonas) ir Žeimės (dek. kan. S. Mališauskas, Siesikių klebonas. Kauno arkivyskupijoje yra 120 bažnyčių, kurias aptarnauja ir kitas dvasines pareigas eina 247 kunigai.

Vilkaviškio, seniau buvusi Seinų vyskupija, sudaro lietuviškąją Suvalkijos dalį, nors dar gana daug tos dalies yra lenkų užimtos. Vilkaviškio vyskupiją valdo vyskupas Antanas Karosas. Jisai turi sau pagalbininką vyskupą Mečislovą Reinį, kuris pirmiau buvo Lietuvos universiteto profesorius ir užsienio reikalų ministeris. Šitoje vyskupijoje yra 314,327 tikintieji. Vyskupija padalinta į 12 dekanatų, butent: 1) Vilkaviškio (dek. kun. P. Naujokaitis, Virbalio klebonas), 2) Bartininkų (dek. kun. P. Abramavičius, Gražiškių klebonas), 3) Garliavos (dek. prel. Grigaitis, A. Panemunės klebonas), 4) Kalvarijos (dek. kun. A. Povilaitis, vietinis klebonas), 5) Marijampolės (dek. kun. S. Švilpa, Pilviškių klebonas), 6) Naumiesčio (dek. kan. V. Vizgirda, vietinis klebonas), 7) Panemunės (dek. kun. J. Skinis, vietinis klebonas), 8) Prienų (dek. kun. J. Rudaitis, Balbieriškio klebonas), 9) Seirijų (dek. kan. V. Jurgilas, Metelių klebonas), 10) Simno (dek. kun. V. Šeškevičius, vietinis klebonas), 11) Leipalingio (dek. kun. A. Savickas, vietinis klebonas) ir 12) Šakių (dek. kun. I. Starkus, vietinis klebonas). Vilkaviškio vyskupijoje yra 92 bažnyčios. Kunigų šioje vyskupijoje yra 180, bet apie 40 darbuojasi kitose vyskupijose ir net kituose kraštuose. Tiktai vienos Amerikos Jungtinėse Valstybėse yra 15 Vilkaviškio vyskupijos kunigų.

Kaišedorių vyskupija sudaryta iš dalies Vilniaus vyskupijos. Šią vyskupiją valdo vyskupas Juozas Kukta, buvęs Vilniaus katedros kanauninkas. Kaiše-

dorių vyskupijoje yra 229,629 tikintieji. Vyskupija padalinta į 9 dekanatus, butent: 1) Alytaus (dek. kun. A. Petrulis), 2) Giedraičių (dek. kun. A. Meigys), 3) Merkinės (dek. kun. K. Ribikauskas), 4) Malėtų (dek. kun. M. Lajauskas), 5) Saldutiškio (dek. kun. K. Daukša), 6) Stakliškės (dek. kun. L. Jazukevičius), 7) Širvintų (dek. kun. D. Linartas), 8) Žaslių (dek. kun. M. Cijunaitis) ir 9) Žiežmarių (dek. kun. B. Sužiedėlis). Kaišedorių vyskupijoje yra 67 bažnyčios ir 80 kunigų.

Panevėžio vyskupija sudaryta iš Žemaičių vyskupijos dalies. Ją valdo vyskupas Kazimieras Paltarokas, buvęs Lietuvos universiteto profesorius. Vyskupijoje yra 370,930 tikinčiųjų. Panevėžio vyskupija padalinta į 10 dekanatų, butent: 1) Anykščių (dek. kun. J. Butėnas), 2) Biržių (dek. kun. I. Andrašiūnas), 3) Kupiškio (dek. kun. M. Kirlys), 4) Panevėžio (dek. kun. I. Maciejauskas), 5) Pasvalio (dek. kun. K. Kriščiūnas), 6) Raguvos (dek. kun. D. Tuskenis), 7) Rokiškio (dek. kun. I. Labanauskas), 8) Šeduvos (dek. kun. M. Karosas), 9) Utenos (dek. kun. J. Jarašiūnas), ir 10) Zarasų (dek. kun. P. Strelčiūnas). Panevėžio vyskupijoje yra 114 bažnyčių ir 160 kunigų.

Telšių vyskupija yra tikroji Žemaitija. Ją valdo vyskupas Justinas Staugaitis, buvęs Lietuvos Valstybės Seimo pirmininkas. Vyskupijoje yra 340,480 tikinčiųjų. Telšių vyskupija padalinta į 12 dekanatų, butent: 1) Alsėdžių (dek. kun. P. Pukys, Kalvarijos klebonas), 2) Kaltinėnų (dek. kun. P. Kudis, Šilalės

klebonas), 3) Kuršėnų (dek. kun. I. Staševičius, Šaukėnų klebonas), 4) Palangos (dek. kan. J. Šniukšta), 5) Rietavo (dek. kun. S. Durskis, Kulių klebonas), 6) Sėdos (dek. kun. K. Bukontas, Židikių klebonas), 7) Skuodo (dek. kun. P. Žadeikis, vietinis klebonas), 8) Švėkšnos (dek. kan. J. Maciejauskas, vietinis klebonas), 9) Tauragės (dek. kun. D. Motuzas, Skaudvilės klebonas), 10) Telšių (dek. kan. P. Korzonas, vietinis klebonas), 11) Varnių (dek. kun. J. Daniuševičius, Luokės klebonas) ir 12) Viekšnių (dek. kun. J. Novickis, vietinis klebonas). Telšių vyskupijoje yra 123 bažnyčios ir 200 kunigų.

Prie Telšių vyskupijos priklauso Klaipėdos prelatūra. Klaipėdos kraštas yra protestantiškas kraštas. Čia tėra tik tai 4 bažnyčios ir 8 kunigai, kurių tarpe 5 gyvena pačioje Klaipėdoje ir eina įvairias pareigas. Tikinčiųjų visame krašte yra 4,600. Tokiu budu bendrai Telšių vyskupijoje su Klaipėda yra 345,081 tikintieji, 127 bažnyčios ir 208 kunigai.

Visoje Lietuvoje, einant duotomis skaitmenimis, yra 1,691.587 katalikai, 540 bažnyčių ir 870 kunigų, kurių tarpe 34 kunigai vienuoliai. butent: Marijonai — 23, Jezuitai 5, pranciškonai 5 ir 1 kapucinas. Kariuomenės kapelionų yra 15, kurių vyriausias yra kun. A. Palubinskas, buvęs Seinų seminarijos profesorius.

Lietuva turi savo valstybės universitetą, kuriame yra Teologijos-Filosofijos skyrius, išimtinai katalikų žinyboje. Dabartiniu šito skyriaus dekanu yra kan. prof. Blažiejus Česnys. Skyriuje

arba fakultete yra du garbės profesoriai: — prelatas Jonas Maironis-Mačiulis ir prelatas Aleksandras Jakštas-Dambrauskas. Ordinariniais arba tikrais profesoriais yra šitie garbingi vyrai: patsai dekanas kan. B. Česnys, arkivyskupas — metropolitas Skvireckas, Tėvų Marijonų vienuolijos vyriausiasis vadas kun. prof. Pranas Bučys ir prelatas prof. Aleksandras Grigaitis.

Ekstraordinariais profesoriais yra Kauno arkivyskupijos kanclieris kan. K. Šaulys, kan. A. Alekna, kun. A. Maliauskis, kan. P. Kuraitis, vyskupas M. Reinys ir Marijampolės Marijonų gimnazijos direktorius dr. J. Totoraitis. Be kunigų yra trys pasauliečiai profesoriai: — P. Dovydaitis, S. Šalkauskas ir J. Eretas.

Docentais arba žemesniojo laipsnio profesoriais yra: — kun. I. Česaitis, Marijonas; garsusis lietuvių poetas kun. V. Mykolaitis-Putinas, kun. M. Morkešis, kun. P. Malakauskas, kun. P. Pankauskas ir kun. T. Brazys. Be šių kunigų yra dar keturi pasauliečiai: L. Bistras, dabartinis švietimo reikalų ministeris, A. Gylys, M. Račkauskas ir amerikiečiams gerai žinomas dr. K. Pakštas.

Be šito skyriaus yra kunigų profesorių ir kituose universiteto skyriuose; ir taip humanitariniame skyriuje kan. J. Tumas-Vaižgantas, kun. I. Tamošaitis, teisių gi skyriuje yra prelatas J. Narjuskas.

Tiktai dvi vyskupijos turi nuosavas seminarias: Kauno ir Vilkaviškio. Kauno seminarijoje yra 70 klerikų ir Vilkaviškio 64. Baigusieji seminariją la-

nko aukštąjį mokslą universitete. Šiais metais Lietuvos universitete yra 128 studentai dvasininkai; jų tarpe 98 klerikai ir 40 kunigų. Yra didelis lietuvių kunigų skaičius, einąs mokslus užsienio universitetuose, kaip Romoje, Friburge, Lliuvene, Insbruke, Washingtone ir kituose.

Lietuvoje tikybinis stovis gerėja, nes laisvė. Geresnis krašto padalinimas, sutvarkymas, naujos mokyklos, daug jaunimo, lankančio aukštąsias mokyklas — tai visa lemia Lietuvos katalikams laimingą ateitį. Kuomet žmonės geriau pažins tikėjimą-apsišvies, tuomet ir pati dorovė pakils daug aukščiau. Prie tikybinės pažangos žymiai prisideda vienuolijos, įvairios mokslo ir galestingumo įstaigos. Apie šias visas įstaigas rašysime kitu kartu. Dabar pasitenkimsime šiomis žiniomis, kurios mums aiškiai parodo kaip šandie Katalikų Bažnyčia yra Lietuvoje sutvarkyta ir kokią jinai padarė pažangą, palyginus jos dabartinę padėtį su prieškariniu laiku.

J. N.

Tretininkų Žinios.

Gailestingumas.

Prisimarinimas, nuodėmės pergalėjimas ir dorybės pasiekimas geriausia galimas per gailestingumą. Nori pasiekti aukšto tobulybės laipsnio? Niekas tau taip nepagelbės kaip gailestingumas. Kaip vaškas tirpsta prieš ugnį, taip nedorybė nyksta prieš gailestingumą. Šitoje gailestingumo dorybė taip galinga, kad gali uždaryti pragaro duris ir atidaryti dangaus karalijos amžinąją laimę. Gailestingumas teikia mums berybės vilties ir padaro mus maloniais Viešpaties Dievo akyvaizdoje.

Buti gailestingu reiškia buti laimingu, nes be gailestingumo mes esame vargdieniai. Reikia gerai suprasti, kad gailestingumas nėra kas kita kaip vien Viešpaties Dievo ir dėl Jo artymo meilė. Jeigu meilė nelinksta prie Dievo arba galutinai nesiekia Jojo, jinai yra tuščia — tai ne gailestingumas. Jeigu kuris nors yra kam geras, malonus ir gailestingas ir tuomai užmiršta Dievo meilę, toksai gailestingumas yra netikras. Reikia savo valia sujungti su Dievo valia. Tai Viešpats Dievas iš mūsų reikalauja. Tai daryk ir tavo meilė bus tikras gailestingumas, tikra visų tavo pajėgų meilė.

Štai ką kalba tautų Apaštalas šv. Paulius: “Jei aš kalbėčiau žmonių ir angelų kalbomis, bet neturėčiau meilės, aš bučiau kaip žvangas varis ir skambančios kanklės. Jei turėčiau pranašystės dovaną, žinočiau visas paslaptis ir visoki mokslą; jei turėčiau visą tikėjimą, taip kad galėčiau perkelti kalnus, neturėčiau gi meilės, aš esu niekas. Jei išdalinčiau visą mano lobį beturėčiams valgydinti, bet neturėčiau meilės, nieko man nepadeda.”

“Meilė yra kantri, maloninga. Meilė nepavydi, neslėgia sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neješko, kas jos

yra, nesuserzina, neįtaria piktume, nesidžiaugia neteisybe, džiaugiasi gi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia... Taigi dabar pasilieka trys dalykai, tikėjimas, viltis, meilė; tačiau didžiausis tarp jų yra meilė”. (I Kor. 13, 1-7, 13).

Ieškokime tikrųjų meilės arba gailestingumo pavyzdžių mūsų gyvenime. Visu pirma tuos pavyzdžius mes randame dvasiniame Katalikų Bažnyčios luome. Kiekvienas kunigas yra gailestingumo pavyzdys. Ar mes jo ieškosime klausykoje, kamė įsiai gailisi nusidėjėlio ir atleidžia jam nuodėmes, ar mes jį girdėsime sakykoje, gelbiantį ligonį, kuris ruošiasi keliauti į amžinybę, visur rasime jį pildantį gailestingosios meilės darbus. Pažvelkime į vienuolynus. Ar tai mokykoje, ar ligoninėje, ar pavargėlių bei našlaičių prieglaudose, visur reiškiasi tie prakilnus krikščioniškojo gailestingumo arba meilės pavyzdžiai.

Tikruosius ir milžiniškus gailestingosios meilės pavyzdžius randame šventųjų gyvenimuose. Užtenka prisiminti tik tai Tretininkų tėvą šv. Pranciškų. Jisai degė karšta Viešpaties Dievo meile. Dėl savo Dievo meilės jisai liko pastumdėliu ir nudavė neišmanėlį iki žmonės nepamatė jo tikrosios vertės — šventybės. Jojo meilė buvo begalinė ir artymui. Kaip prieš savo atsivertimą jisai nemylėjo raupuotojų, taip paskui sekdamas savo Mokytoją, jisai vien tik ir mąstė kaip ir kur pareikšti jiems savo meilės jausmus. Bet tai jisai pasiekė nelengvai. Jisai prisivertė save ir pabučiavo vieną tų baisia raupų liga sergančių ligonių. Tai buvo gailestingosios meilės pareiškimas, kuris suteikė šventajam didelės Dievo malonės.

Tretininkai irgi pasirinko sau šitą tobulosios krikščioniškojo gyvenimo meilės

kelią. Jie irgi sau skaito pareiga pasirodyti maloniais ir gailestingais savo artimui. Mes turime pasaulyje tiek reikalų ir tiek vargdienių, kad mums progų tą savo gailestingumą pareikšti netruksta. Del Dievo meilės remkime katalikiškąją spaudą, kuri gina Kristaus garbę ir Jo Baž-

nyčių ir neša katalikams išganymą. Kiekviename vargdienyje matykime Kristaus brolių ir jam pagelbėkime, patarnaukime, tai pilnai pasirodysime esą malonus ir tikrai gailestingi. Neužmirškime, kad gailestingoji meilė padengia nuodėmių daugybę. J. N.

Nekaltas Kankinys.

(Tąsa)

Atmenu, pernai tuo pat laiku liudną rašiau laišką. Dabar nejučiu nuliudimo, pripratau prie savo padėties, kaip šuva prie apikaklės. Daug tam padeda viltis, jog prisitarsiu prie jusų; nors nėra žinios, kada tai įvyks, vis delto lengviau gyventi viltimi. Nemaža prasiblaiviau savo ukyje, nors jis tesusidėda iš karvės, šuns ir svetimo katino. Vasarą pats vienas gyvenau ir išsitobulinau virimo mene. Dabar turiu aklą senutę, labai gyvo tikėjimo, tai mane nemaža paguodžia. Niuniuojame sau karunką, kaip elgetos, paprastai sėdėdami ant krosnies; tai man atmena namų židinį.

Gruodžio mėnesyje kun. Dovydaitis sakės jau turįs gana pinigų, nebent jie reikšią išaikvoti kelionei. "Nejaugi skųstis, mano draugai nėra nedėkingi. Priešingai, kitados pasidalydamas su jais nulėkamais skatikais, padėjau juos į kuo geriausias rankas, tai man labai palengvina... Iš Tomsko žinių neturiu, kada mano prašymą išsiuntė į Petrapiļi. Naugardo gubernija viena iš vienuolikos, kur 1868 metų manifestu leista iš-

važiuoti; tik mūsų nelaimei nabašninkas gubernatorius išaiškino, buk anasai manifestas kunigų neliečiąs. Sako, paklausiąs ministerio, kad tai išaiškintų. Tokiu budu vienatiniš pamatas vilčiai, kad išvažiuosiu iš Siberijos, lieka prašymas, paduotas žandarų šefui... Jei tą atmes, viltis ilgam pražus. Deja man! Esu kankinys... Ačiu Dievui, kad bent ramiai pamaldas laikome, vaikai išmoko giedoti. Net rarotines turime ir giedame, ir Pie-menėlių Mišias turėjome. Jusų ir jusų vaikų maldoms pavedu save ir savo vaikus. Sveikinu save rytykščių gimtūvių; juk šiąnakt baigiu keturias dešimtis šeštus gyvenimo metus".

1872 metus kun. Dovydaitis pradėjo, sunkiai sirgdamas Kainske. Karštinės pagautas, kurį laiką buvo pavojuje, kad neišturės.

"Lig šiol tebesu perimtas įspudžio, kuris mane sujudino. Kaip butų man malonu užsidaryti Alukštos celėje ir rimtai ruoštis numirti. O, kokie niekai visa, sulyginus su amžinybe! Neduok, Dieve, kad šitą gautą persergėjimą kada pamirščiau! Ir kaip turiu būti dėkingas

Viešpačiui Dievui! Padėkite, mielieji, man dėkoti... Sveikinu jus, lyg iš kapo sugrįžęs; padėkite man džiaugtis ir atsidėkoti už parodytą man gailestingumą”.

Galų gale įvyko anoji viltis, paartėti prie tėvynės. Kun. Dovydaičiui leido persikelti į Jekaterinoslavą. Turėjo du šimtu rublių; tai jam buvo sugrąžinęs tremtinys, kuriam buvo paskolinęs grįžti namo. To buvo gana kelionei į Rusijos pietų gubernijas. Tačiau drauge gavo leidimą namo grįžti ir keletas valstiečių, kurie neturėjo lėšų tuojau išvažiuoti. Kun. Juozas toks geradaris, kad vis pramanė, ką ir kaip sušelpiti, ir dabar sumanė taip apsiversti, kad tu jo dviejų šimtų rublių pakaktų visiems. Tad nusipirko antrą arklį, prisikepė kelis maišus sausainių, nusipirko keletą plytų arbatos, kiek cukraus, virtuvą, pagaliau, dalgę šieno pakeliui pasipiauti ir arklams pasišerti. Taip pasiruošęs į kelionę, pavasarį išvažiavo iš Kainsko drauge su anais beturčiais. Ėjo pėsti paskui vežimą. Per du mėnesiu iki Birsko miesto Ufos gub. nuėjo du tukstančiu varstų. Čia sustojo ilgesniam laikui. Šioje ilgoje kelionėje niekad nesustodavo kaimuose ganytis, kad nepadidėtų išlaidų. Maitinosi sausainiais ir arbata, nakvojo atvirame ore; eidami gi, žemaitiškai giedojo šventąsias giesmes.

Birske, padedant p. Šukevičiui, tremtiniui iš Kauno gub. pasisekė pelningai parduoti vežimėlis ir arkliai ir tiek papildyti kasą, jog buvo galima visiems draugams nupirkti gelžkelio bilietai iki pat namų, o sau į Odesą. Ir persiskyrė:

draugus parsiantė namo, pats patraukė į pietus į Odesą. Čia tos vietos klebonas pralotas Barutavičius maloniai priėmė savo tautietį, palaikė pas save, kol išsiuntė į Jekaterinoslavą, suteikdamas jam reikiamos pašalpos.

Šis naujas ištrėmimas žadėjo būti dar skaudesnis, nes čia kun. Juozas radosi dar didesnis vienišas. Tačiau apsidairęs naujosiose aplinkybėse, pakeitė savo gyvenimą. Tautiečių čia nedaug terado; užtat daug buvo vokiečių kolonistų; jų tarpe nemaža katalikų, kurių seniai jau niekas nebeaprupindavo dvasiškai. Apaštališkasis uolumas padaugina kalbų mokėjimą, kaip tai įvyko apaštalam sekminių dieną. Garsusis Mezzofanti susiprato turjs nepaprastus kalbų gabumus, kai išvydo nusiminusį lenką legioninką: jis mirė, o Mezzofanti negalėjo jam patarnauti. Tai privertė jį išmokti lenkiškai, kad galėtų skelbti tikėjimą kariuomenei, Dambrausko nuvestajai į Italiją. Paskui jis ir lietuviškai išmoko ir dar penkių dešimtų kalbų. Kun. Gromadzki Sibirijoje išmoko žemaitiškai; dabar kun. Dovydaitis, jau gerai mokėjęs prancuziškai, ėmė mokytis vokiškai, kad galėtų globoti kolonistus. Neilgai trukus, jau galėjo paprastu savo uolumu sakyti pamokslėlius ir susikalbėti; darė misijas, steigė mokyklėles, katekizavo vokiečių vaikučius.

Vienas jėzuitas šiaip graudžiai mini kun. Dovydaičio buvimą Jekaterinoslave.

“A. a. kun. Juozas 1873 m. kurį laiką gyveno po tik ką pastatyta katalikų bažnyčia; pats sau virės valgyti,

nes turėjo maistui po penkis rublius mėnesiui; vilkėjo labai seną sunešiotą sutaną. Jis laikėsi ir elgėsi evangeliškai paprastai, švelniai, nors buvo gyvo temperamento; labai mokėjo susivaldyti. Mane, atvykusį į Jekaterinoslavą, priėmė į save gyventi menkoje, netinkuotoje, drėgnoje suterenoje; kad kas nors jam patarnautų, niekad neprisileisdamas; jis pats tarnavo virtuvėje. Bažnyčia tuo laiku dar nebuvo atidaryta publikai; dar nebuvo valdžios leista; tam laikui altorėlis buvo įtaisytas zokristijoje. Tad auštant arba ir prieš auštant šliaužėme į tvorą, kuria buvo aptvertas bažnyčios trobesys, slapstydami už augančių medžių; perlipdavome per tvorą ir, it senoviniai krikščionys, nakties tamsoje, jis, kaip kunigas, aš, kaip jo tarnautojas, atnašavome Dievui permaldavimo auką; dažnai komuniją imdavau iš kunigo Hostijos. Pagaliau, paskyrė kleboną, rodos, labai palankų valdžiai ir ne labai palankų lenkams. Prasadėjo lyg varžytinė su kun. Juozu, mišias laikant, ir lyg trukdymas jam tai daryti. Tėvas Juozas visa kantriai kentė, nuo kitų gynė savo kleboną, lenkė jį, stengė kaip nors prisigerinti jam, tarpininkavo jam ir jo parapijonams, įvedė jį į rinktinių ir uoliųjų žmonių draugę, pats vis palikdamas uksmėje, vis kleboną priešakin kišdamas; jo paklaidas teisino, o blogas to išdavus lygino savo stropumu ir meile. Tikrai evangeliškas tai buvo žmogus, ramus, nusižeminęs, gyva auka.

Pamažu jį žmonės pažino, ko vertas, ir tapo jis katalikų šeimynų židiny. Vaikščiojo į juos ne puotauti, bet tai-

kinti susikivirčiusius, rinkti mezliavą bažnyčiai, mokytį, kad vienodai imtų veikti prieš persekiojančią vyresnybę; butent, kad visi vienokia širdimi, teisėtomis priemonėmis reikalautų, kad valdžia pripažintų čia katalikų parapiją ir katalikų teises laisvai praktikuoti savo pamaldas, o viską švelniai, ištvermingai. Galų galė, taip buvo, kaip patvarus vadas norėjo; geri sumanymai viską nugalėjo. visur visuose geruose sumanymuose žymus buvo tėvas Juozas, bet pats jis visur užsitrynė, niekur savo "aš" neiškišo; slaptas akstinas išganingajam judėjimui niekad nesubeldė, nes buvo meilės tepalo. Jis, ne kas kitas, turėjo pasiekti kalėjimų kariuomenės vadą generolą, kataliką, ir jame dvasią sužadinti; nemenkiausias tai buvo dalykas katalikų reikalui; lyg apkepurėjimas viso veikalo; apie šį generolą, nors lenką, valdžia turėjo gerą nuomonę.

Seneliui kunigui, pagaliau, nebepavelijo buti bažnyčios ruselyje. Tad persidangiavo jis į vieną lenką pulkininką, kurs jam pavedė patogų šiltą kambarį. Tada rimtai prasidėjo apšatalavimas. Per kiauras dienas ėjo per katalikų namus, net nevalgydamas namie, nieko neimdamas už patarnavimus, nebent tik tiek, kiek reikėjo apsilvilti ir apsiauti. Dažnai lankė biednuomenę ir tą menką, ką sutaupydamas, jiems atiduodavo, neminint dvasiškiųjų dovanų. Apie jo apaštalinės kelionės beveik nieko negalima budavo patirti, nes ką darė jo dešinė, nežinojo nė jo paties kairė.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

— Trejus metus išgyvenusi Meksikoje grįžo Miss Nollie Murphy iš Des Moines, Ia. Jinai yra X-spindulio mašinos ekspertė ir vienoje Meksikos ligoninėje visas laikas darbuosi. Pirm keletos dienų jinai lankėsi Denvere ir pasakojo apie padėtį Meksikoje.

Anot jos, tame mieste, kur ji gyveno (Fresnillo-Zac) Calles valdžios kareiviai ir agentai nenužudė nei vieno kunigo. Bet kitur nužudyta keletas. Ir tai dėl to, kad jie buvo kunigais. Šiandie Meksikoje suimtam kunigui negali būti jokio pasiteisinimo.

Aukštesniojo luomo meksikonai apie religinę padėtį vien galvomis purto ir pažymi, kad tas labai bloga. Gi valstiečiai yra apimti baimės, nekelia demonstracijų prieš valdžią.

Visuose didesniuose miestuose visos paslinksminimų ir pramogų vietos uždarytos. Automobiliai naudojami tik butiniams reikalams. Viešosios sutuoktūvių ir laidotuvių apeigos išnykusios. Yra pavojinga pasikviesti kunigą į namus, kad ir pas mirštantį žmogų. Fresnillo-Zac parapijos kunigas pasislėpęs. Tik du žmogų žino, kur jis apsiverčia. Labai retame atsitikime tuodu žmogų drįsta, prireikus, kunigą pakviesti į namus. Nes jei valdžios agentai jį nutvertų, tuojaus nužudytų.

Keletas Seserų vienuolių dirba Fresnillo-Zac ligoninėje. Bet jos civiliai apsitaisiusios ir gyvena privatinuose namuose.

Kiek Miss Murphy žinoma, sakomame mieste ir apylinkėse nei viena Sesuo vienuolė agentų nenužudyta.

Kaip ten, taip kitur bažnyčiose padėtis neatsimainius. Niekur nėra viešų pamaldų.

ISPANIJA. — Visai neseniai Madrido arkivyskupas kardinolas patvirtino broliją vadinamą Švenč. Jėzaus Širdies ligoniams apaštalavimas. Jos narių svarbiausia užduotis pasirūpinti, kad žmonės nemirtų be Šv. Sakramentų. Apaštalavimo darbą dirba moterys. Jos lanko ligonius ir primena jiems reikalą priimti Šventuosius Sakramentus. Tokiu budu ma-

žėja skaičius mirštančių be išpažinties. Tokių nelaimingų didmiesčiuose buna gana daug. Ispanų sostinės arkivyskupas labai pagiria tas, kurios savo laiką sunaudoja lankydamos ligonius ir aprupindamos jų išganymą.

— Tautinis Ispanijos katalikų kongresas įvyko Madride 1927 vasario 11 — 18 d. Vyriausias šio kongreso tikslas buvo įjungti jaunuomenės organizaciją į Ispanijos katalikų Veikimo Centrą, kuris trumpu laiku parodė tiek daug veiklumo. Sudarytas atskiras katalikų jaunuomenės burys, kurio nariai, rupestingiausiai pasiruošę ir išsilavinę, žodžiu ir pavyzdžiu skelbs Kristaus mokslą. Kongresas buvo patriotinis ir ištikimas vyriausybei. Buvo pastanų pakreipti, kad jis susidėtų su kokia nors politinė partija, bet jis to nedarė. Visa ispanų katalikų jaunuomenės organizacija pasilieka visai ne politinė. Oviedo vyskupas ragino jaunuomenę rūpintis steigti Ispanijoje katalikų universitetą.

— Šv. Jėzaus Širdies paminklas, 1927 m. 25 vasario turėjo būti šventinimas Bilbao mieste, vienoje didžiausių miesto aikščių.

— Madrido spauda rašo apie vieną darbininką, kuris labai nepaprastu budu pasitaravo katalikų spaudai. Vienų metų bėgyje jisai surinko 18 katalikų dienraščių prenumeratų, pardavė 250 katalikų laikraščių, 350 atsisaukimų, 7000 brošiūrų ir prikalbėjo 23 asmenis atsiskaityti užsakinėjus priešingus katalikų Bažnyčiai laikraščius.

Ispanijoje vienuolynų vyrams yra 896. Juose yra 10.276 po apžadų, 4076 naujokai ir 2852 bandiniai, viso 17,214 vienuolių. Moterų vienuolynų viso yra 3594. Juose yra viso 54.605 sesers. Iš jų 47.768 po apžadų, 2920 naujokės ir 3917 bandinės.

RUSIJA. — Vilniaus laikraščiai rašo, kad šiomis dienomis įvairiuose Rusijos miestuose suimta daug katalikų kunigų. Suimti veik visi Leningrado katalikų bažnyčių klebonai, taip pat kai kurie pranciškonų ordeno kunigai, bei

daug Leningrado seminarijos mokinių. Nėra žinios, dėl ko sovietai šįmet vėl įtužo prieš katalikus.

— Į dvi savaiti kaip šventasis Tėvas reiškė noro, kad į Amerikos katalikų mokslo įstaigas būtų priimta koks-nors rusų studentų ar studentėlių skaičius, į tai palankiai atsiliepė trisdešimts katalikiškų universitetų, kolegijų ir akademijų.

Studentų ir studentėlių išlaikymu užsiims Katalikų Artimųjų Rytų Gerovės Sąjunga. Kiekvienai įstaigai bus skiriama po du studentu arba dvi studentes.

Šventasis Tėvas iškėlė tą projektą, kadangi rusų tautos jaunimui, kurs trokšta siekti aukštesniojo mokslo, trūksta reikalingų lėšų.

Į tą padėtį atsižvelgiant, sakoma Sąjunga skirs reikalingų lėšų. Gi kuomet rusų studentai ir studentės baigs čia mokslus ir grįž į savo tėvynę, pasitikima, jie ten bus naudingi savo nukamuotai ir šandie varguose gyvenančiai tautai.

Nuo atsiliepusių ir reiškusių noro rusų studentų ir studentėlių bus reikalaujama, kad jie įstotų Katalikų Artimųjų Rytų Gerovės Sąjungon, užsimokėdami po \$1.00. Tai atlikus, jie skaitysis Sąjungos nariais ir kaipo tokiems ši organizacija teiks reikalingų stipendijų.

Sąjungos prezidentas, kun. Prof. Walsh praneša, kad artimoj ateity visų aukštesniųjų katalikiškų mokslo įstaigų Amerikoje studentai ir studentės bus paraginti įstoti šion organizacijon. Jų kiekvienas įmokės po \$1.00. Iš to tuo būdu surinkto fondo bus skiriamos rusams studentams stipendijos. Reiškia, Amerikos katalikų studentija netiesioginiai duos išlaikymo rusams studentams ir studentėms.

Kai-kurie Sąjungos viršininkai turi vilties, kad artimoj ateity gal bus galima padaryti planą pasikeisti studentais su Rusija.

PRANCUZIJA. — Kas Aušros Vartai Vilniuje yra lietuviams, tas Liurdas yra prancuzams. Ten garbinama švenčiausioji Panelė. Nuo 1926 m. prancuzų gelžkeliai žymiai pabrango, bet į Liurdą atvyko daug maldininkų. Iš Pran-

cužijos atsilankė 279.060 maldininkų buriais, 78.645 buriais iš kitų valstybių. Su šiais maldininkais atvyko kartu lygiai 12.000 ligonių. Nemažiau maldininkų atvyko dar privačiais gelžkeliais, automobiliais kitokiomis važiavimo priemonėmis ir pėkšti. Jų skaičius sunku tikrai žinoti. Komunių išdalinta visas milijonas. Liurdo bažnyčioje ir įvairiose miesto koplyčiose atlaikyta viso 51.000 šv. mišių. Praėjusiais metais Liurdą aplankė 5 kardinolai ir 132 arkivyskupai bei vyskupai, Liurde yra nuolatinė gydytojų komisija užrašinėjanti stebuklingus išgijimus. Į komisiją atvyksta daug pašalinių gydytojų ir jie visi maloniai priimami nepaisant kokių būtų pažiūrų. 1926 m. tikrais stebuklais jie pripažino 14 pagijimų įvykusių 1925 m. ir vieną įvykusį 1926 m. Medicinos mokslas neranda gamtoje priežasties, galėjusios pagydyti tuos ligonius.

— Įvyko Katalikų Universiteto mieste Lille 50 metų jubiliejus. Šventąjį Tėvą iškilmėse reprezentavo Jo Eminencija kardinolas Charost, Rennes arkivyskupas.

Kardinolas Charost kituomet buvo šio Universiteto Kanclieriu, gi karo laiku jis buvo Lille vyskupu, kuomet tas miestas buvo vokiečių okupuotas.

Iškilmėse buvo reprezentuojama kelios dešimtys universitetų, iš to skaičiaus 40 universitetų svetimų šalių.

Po iškilmingųjų pamaldų įvyko bankietas, kuriam dalyvavo virš 1,200 žmonių.

Katalikų Universiteto M. Lille fakultetą sudaro 122 profesoriu. Kas metai, imant apalamai, įstoja apie 800 studentų. Šandie universitetą lanko 19-os tautų studentai. Jų tarpe yra kiniečių ir rusų.

Šių metų tarptautinis akademinis misijų kongresas Prancūzijoje įvyko rugsėjo mėnesio gale. Numatoma penki visuotini ir daug sekcijų susirinkimų. Referentais bus pakviesti žymiausi dalykų žinovai iš Prancūzijos, Vokietijos, Belgijos ir Austrijos, kaip pav. arkiv. de Guebriant, arkivysk. Baudrillart.

MUSŲ DARBAI

Sulaikymas nuo ištautėjimo.

Didžiama mūsų inteligentijos mano, buk nėsą budų sulaikyti nuo ištautėjimo mūsų jaunimo Amerikoje, kadangi įvairūs Amerikos smaguriai taip užžavėja mūsų jaunimą, jog jokia jėga nesugebės jų atitraukti. Reikėtų jaunimui pagaminti lietuvių tarpe tokius jau ar ar dar geresnius smagurius, tai jis sugrįžtų. Dalinai tai tiesa, bet šita priežastis kaip tik ir turėtų privesti mūsų visą inteligentiją prie dar didesnio susirūpinimo, kad ir prie gaminių jaunimui patenkinančių nekaltų žaislinių sumanymų lietuvių tarpe. Tai yra galima net ir lengvai galima, tik reikia geros valios ir tvirčiausio tikėjimo ir Dievo pagelba pasitikėjimo. Štai ką sako mūsų Išganytojas: "Jei turėsite tikėjimą kaip garstyčių grūdą, jūs sakysite šitam kalnui: Persikelk iš čia į tenai, ir jis persikels; ir jums nebus nieko negali kaip sako šventas Matas Evangelistas: "Slapčia priėjo Jėzų ir tarė: Kodel mes negalėjome išvaryti?" (tos piktosios dvasios kurią ėzus išvarė iš to vaiko), vistiek Išganytojas, viešai atsakydamas, pažymėjo, kad Jis reikalauja nuo visų tokio tvirto tikėjimo ir Juomi pasitikėjimo. Ir kad tas tvirtasis tikėjimas ir pasitikėjimas yra gaunamas tiktai "malda ir pasninku," tai išreiškė sekančiais žodžiais: "Šita gi veislė kitaip neišvaroma, kaip tik malda ir pasninku." (Mat. 17. 20). Tai gana aišku, kad kuno smaguriai atitraukia kaip jaunimą, taip kiekvieną žmogų nuo tvirto tikėjimo ir kartu nuo doros; o tik malda ir pasninkas bei prisimarinimas veda visus prie tvirčiausio ir aukščiausio tikėjimo laipsnio, kuriam nėra "nieko negalimo"!

Neišpuola labai stebėtis, kad kiekvienas žmogus per gerą maldą ir prisimarinimą taip susijungia su Dievu ir Jo galybe, jog sulyg Išganytojo žodžių "nieko nėra negalimo". Kaip kentėtojams laiku tų 300 metų nieko nebuvo negalimo, taip ir šiandien būtų, kad visi ka-

talikai rupintųsi įgyti tokį gyvą tikėjimą, koki turėjo persekiojimo laiku kentėtojai!

Jei Dievas leido kudikiui užgimti iš lietuvių tėvų, tai tuo pačiu Jis nori, kad jis mylėtų savo kalbą ir pasišvestų tarnauti savo tautai. Dievo valia yra išreikšta Danieliaus pranašo gana aiškiai: "Visi žmonės, gentkartės ir kalbos Jam Pačiam tarnaus" (7. 14.). Nors kaikurie mano, buk kalba nėra pirmacilė tautystės priemonė, buk papročiai ir kiti palinkimai sudarą tikrą tautybę, tačiau lietuviams, kadangi nėra kitos tautos taip linkstančios prie apleidimo savos kalbos, tai tikrai kalba yra jų pirmacilė priemonė tartum visos tautos širdis. Nes kas tik apsilaidžia kalboje, tai niekina visą tautą. Ir žingsnys po žingsnio nustoja tikėjimo!

Todel, kaip tuomet Išganytojas yra pasakęs savo mokytiniais: "Del jūsų netikėjimo", taip ir dabar Jis sako į mus tuos pačius žodžius. Išganytojas tais žodžiais negalėjo ką kitą reikšti tik mokytinių silpną tikėjimą, nes, jei jie būtų neturėję jokio tikėjimo, nebūtų bandę išvaryti kipšo iš to vaiko, ir nebūtų vaikščioję su Jėzumi; jų tikėjimas dar tik buvo per silpnutis, užtatai Jėzus taip jiems pasakė.

Kun. P. Saurusaitis.

Kolegijos Remėjai:

Marijonų Rem. 12 sk. Worcester, Mass.	\$13.50
Šv. Kazimiero Akademijos frešmanictės	5.00
Kun. Pr. Garmus, Braddock, Pa.	50.00
E. Bagučkiūtė Phila, Pa.	3.00
J. Savickas Elizabeth, N. J.	3.00
M. Vitkauskienė Cleveland, Ohio	1.00
M. Brangaitė Brooklyn, N. Y.	3.00
F. Miežis Chester, Pa.	3.00
O. Pocaite Chicago, Ill.	5.00
B. Vitartaitė "	5.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Netikėliai sako, kad katalikų kunigai, labiausia Lietuvoje, nešelpia neturtėlių, bet krauna pinigus ir paskui, kaip seniau kad budavo, paliek rusų valdžiai. Ar tai teisybė?

A. N., Brockton, Mass.

ATSAKYMAS. — Toksai priekaištas, kad kunigai nešelpia neturtėlių, neturi jokio pamato, nes iš savo gyvenimo mes matome, kad mūsų kunigai labai ir labai daug šelpia kaip neturtėlius, taip ir visus kitus gerus užmanymus. Jie patys steigia įvairias švietimo ir gailėstingumo įstaigas, jas palaiko, jomis rūpinasi. Užtenka pažiūrėti į aukotojų sąrašus, tai visuomet pamatysime, kad didžiausios aukos visokiausiems reikalams yra sudėtos mūsų kunigų.

Kad kuomet buta atsitikimų, jog vergijos laikais mirus kunigui jo sutaupintus pinigus senatvei rusų valdžia sau pasiimdavo, vieton juos pavesti mirusio kunigo neturtingiems giminėms arba kokiems švietimo ar gailėstingumo įstaigoms, argi tai čia mirusio kunigo kaltė? Ar už tai galima kaltinti žmogus, nesvarbu ar jisai butų kunigas ar koks kitas, kad apsirupina savo senatve, kad juodoje dienoje nereiktų eit šunų lodinti, ar tai blogai daro? Netikėliai žinoma visa ko prikalba prieš katalikų tikėjimą ir dvasiškiją, bet kuomet žmogus blaiviomis akimis pažiūri į klausimą, tai tuojau pamatai visa šmeižto nešamone.

KLAUSIMAS. — Kaip iš tikro yra tikrnybėje — graikai katalikai sakosi, kad jie yra tikrais katalikų kunigais. Štai Romos katalikų kunigas leido dviem graikam kunigam pas save laikyti šv. Mišias. Bet šv. Tėvas Gregorius VII išdavė paliepiamą, kad žmonės neklausytų šv. Mišių, kurias laikė vedusieji kunigai.

S. M., Exter, Pa.

ATSAKYMAS. — Tikrųjų arba Romos katalikų yra įvairių. Jie įvairiomis kalbomis ir apeigomis tiktai skiriasi, bet visi priklauso prie tos pačios šv. Petro uolos — Katalikų Bažnyčios. Metais 1054 daugelis katalikų, kalbančių graikiškai ir slaviškai kaip graikai, rusai, serbai, bulgarai atsiskyrė nuo Katalikų Bažnyčios, nes jie pradėjo skelbti klaidingus mokslus, kokių Katalikų Bažnyčia negalėjo pripažinti. Kiek vėliau daugelis tų pačių atsiskyrėlių arba atskalonų, pamatę savo klaidą, apgailėjo ir grįžo į Katalikų Bažnyčią. Taigi tie graikai ir yra tie tikrieji katalikai, kurie kalba graikiškai ir savo pamaldas bei apeigas atlieka savoje gimtoje kalboje, bet jie priklauso prie mūsų ir yra mūsų tikrieji broliai. Niekad neužmirškime, kad veido spalva arba žmogaus kalba tikyboje nedaro skirtumo. Yra ne tikrai graikiškai kalbančių atskalonų, bet ir kitokių, kad ir pavyzdžiui mūsų nezaležnikai, kurie savo pamaldose vartoja lietuvių kalbą ir save vadina katalikais. Jie nėra joki katalikai, bet paprasčiausi atskalonai, kurių kunigai paprastai yra žmonės mažo arba visai jokio mokslo neturintieji, buvusieji kriaučiai, šiaučiai, bartenderiai. Dabar gi liko nezaležnikų kunigai. Taip ir mulkina mūsų prastus tamsius žmones. Šv. Tėvas Gregorius davė įsakymą neklausyti pamaldų tų kunigų, kurie nėra tikrais kunigais, kadangi nepriklauso prie Kristaus Bažnyčios. Katalikais yra visi tie, kurie stovi ant šv. Petro uolos ir priklauso Kristaus įpėdiniui ant žemės — šv. Tėvui.

KLAUSIMAS. — Iš kur paeina žodis "katalikas"? Kristus to žodžio nevartojė.

J. P., Spring Valley, Ill.

ATSAKYMAS. — Žodis katalikas paeina iš graikų kalbos ir reiškia visuoti-

nas. Kristaus įsteigta Bažnyčia todėl vadinama Katalikiška, nes jinai gyvuoja visame pasaulyje, apimdama visus kraštus ir tautas. Todel toki atskalonai, kuriems tepriklauso viena tauta, negali vadintis katalikais. Tasai žodis katalikiška yra viena mūsų Bažnyčios ypatybių. Tų gi ypatybių esama net kelios, butent: Kristaus

Bažnyčia yra šventa, paties Kristaus įsteigta; Katalikiška, Kristaus skirta visiems kraštams ir visoms tautoms; Apaštališka, Kristaus mokinių Apaštalų ir jų įpėdinių išplatinta; Romos Bažnyčia, nes Kristaus vietininkas ant žemės šv. Tėvas gyvena Romos mieste.

— 0 —

Lietuvos Žinios

— Balandžio 6 d. Internuncijus Lietuvai arkivyskupas L. Schioppa įteikė Valstybės Prezidentui savo įgaliojimus. Ark. Schioppa ir Valstybės Prezidentas Smetona pasakė atitinkamas prakalbas. Tuo budu Šventojo Sosto ir Lietuvos santykiai nuo šios dienos yra normalus kuo galime pasidžiaugti. Tai vaisiai a. a. arkivysk. Matulevičiaus darbo.

— Vidaus reikalų ministerijos pranešimu buvusi susidariusi organizacija su tikslu ginkluotai nuversti esamąją vyriausybę ir jos vietas pastatyti kitą, sudėtą iš valstiečių liaudininkų ir social-demokratų žmonių; bet pasisėkė sugauti perversmo planą ir išaiškinti sąmokslu dalyvius: svarbesnieji jų suimti: vienas vyriausiųjų organizatorių esąs Seimo narys (val. liaud.) Dr. Pajaujis, kuris esąs suimtas ir tardomas prisipažino.

— Seimas atst. Pajaujo suėmimo klausimą pavedė tam tyčia sudarytai komisijai, kuri ištyrusi visa praneš Seimui balandžio 12 d.

— Net aštuoni Seimo nariai social-demokratų frakcijos pasiėmė iš Seimo kanceliarijos liudijimus užsienio pasams gauti. Jų pavyzdžiu pasekė nemaža tautinių mažumų atstovų. Ką tai reiškia?

— Karo teismas balandžio 2 d. pas-

merkė mirti komunistus: Chaimą Melamedą, Petrą Jasmontą ir Vladą Krupenį. Jiems prašant pasigailėti, Prezidentas mirties bausmę atmainė Jasmontui ir Krupeniui, skirdamas pirmajam 15 metų, antrajam — 12 metų sunkių darbų kalėjimo. Melamedo prašymas atmestas ir jis sušaudyta.

Sudavija. Šakiai. Balandžio 25 d. pabėgo iš kalėjimo Dailidė, kuris buvo nuėstas 10 metų sunkių darbų kalėjimo, už paskandinimą savo žmonos. Policija stropiai ieško.

Keistas bylinėjimas su "Šaltiniu". Bal. 11 d. Marijampolės Taikos teisme pasibaigė byla, kurią buvo iškėlęs p. Širvinskas, dėliai korespondencijos, tilpusios "Šalt." 7 Nr. š. m. vas. 10 d. (Prof S-ga garbina Leniną ir Trockį). Pats pil. Širvinskas, matyti, susiprato, kad minėta korespondencija yra pilniausiai pamatuota ir delto patsai skundikas atsisakė įrodyti teisme savo kaltinimus, neva "dovanojęs" juos, nors neprašytas to "dovanojimo".

Paskaita. Marijampolė. Kovo 27 dieną Marijonų Ginnazijoje ateitininkams buvo prof. Dr. J. Totoraičio paskaita apie krikščionybės plėtimąsi Lietuvoje. Gerb. profesorius papasakojo krikščionybės istoriją Lietuvoje.

Jaunieji mokytojai šviečiasi. Šių metų kovo mėnesio 26 dieną, Marijampolės Mokytojų Seminarijos senuose rumuose pedagoginių kursų klausytojams ir Seminarijos mokiniams ateitininkams gerb. pedagogas p. K. Barkauskas pasakojo paskaitą "Jaunas pedagogas", kurioje davė gana gražių nurodymų mokytojo santykiuose su mokyklų administracijomis,

tėvais ir mokiniais.

Savo kalboj pabrėžė, kad nuolatiniais mokytojo žadintojais yra laikraščiai, žurnalai ir t. t., todėl pataria kiek galint naudotis literatūra ir niekadęs nenustoti būti mokiniu.

Visi klausiusieji gerajam mokytojui dėkoja ir Jo įdomių paskaitų laukia daugiau.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.